

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

معنی الأديب

بحث «باء» ۲

جلسه ۳۰

استاد وافی

بحث «باء»:

۱۰. تبعيض: (عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ)

۱۱. قسم: اصل در حروف قسم می باشد: «فَأَقْسِمُ بِاللَّهِ يَا بَنِي آدَمَ إِنَّ هَذَا لَهُمْ آيَاتٌ وَمَا يَكُونُ لَهَا عِلْمٌ إِلَّا فِي قَلِيلٍ لَتَعْرِفَنَهَا فِي يَدَيْ غَيْرِكُمْ

وَفِي دَارِ عَدُوِّكُمْ»

۱۲. غایت: (وَقَدْ أَحْسَنَ بِي)

۱۳. تاکید: این حرف، زائده است:

الف: در فاعل:

۱. واجب: «أَحْسَنُ بَزِيدٍ» (فعل تعجب)

۲. غالب: در فاعل «كَفَى» (كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا)

۳. ضرورت شعری: (أَلَمْ يَأْتِكُمْ وَالْأَنْبَاءُ تُنْمِي * بِمَا لَاقَتْ لَبُونُ بَنِي زِيَادٍ)

ب: در مفعول: (وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ)

معمولا در مفعول «عرفت» این حرف زائده می شود.